

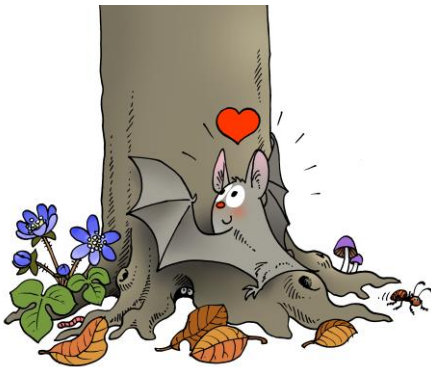
Netopir Boromir in gozdna pot

Tabla 1:

Gozdna pot nas bo vodila med stoletnimi drevesi! Spoznali bomo gozdne prebivalce in jim prisluhnili. Morda srečamo še gozdne škrate, ki prebivajo med koreninami mogočnih dreves! Če le ne bomo prehrupni! Ustavili se bomo pri odmrlemu drevesu in spoznali, da je še kako živo! Potipali, povonjali in občutili bomo vlažno gozdno prst ter se čudili starosti dreves! Ustavili se bomo pri mogočni bukvi in jo поблиže spoznali. Kako biti spoštljiv obiskovalec gozda, tudi tega se bomo naučili! Upam, da bomo sprehod po gozdni poti zaključili polni lepih vtisov, miru in z željo, da se kmalu spet vidimo!

Tabla 2:

Ustavimo se za trenutek. Zaprimo oči in obmirujmo. Slišite, kako mirno je v gozdu? Petje ptic in šumenje listov sta najpogostejša zvoka. Veter, ki v gozdu zaradi krošenj mogočnih dreves zgubi svojo moč, boža naše obraze. Tu je tudi sonce ali dež! Morda nam na nosove padajo drobne snežinke? Potipajmo blazinice mahu; ob dežju so polne vode. Pobožajmo raskavo ali gladko lubje dreves in se nadihajmo vonja po vlagi in trohnenju. Objemimo drevo in prisluhnimo njegovemu srcu! Ga slišite?

Tabla 3:

Poglejte! Odmrlo drevo! Dom številnih gozdnih prebivalcev. Ko je bilo še živo, so v njegovi krošnji prebivale ptice. Danes, ko je po več desetletjih, ali stoletjih odmrlo, nudi bivališče hroščem, žolnam, sovam, vevericam in drobnim mravljam. Za ptice je prava Mizica, pogrni se! Tod morda srečamo rogača, največjega evropskega hrošča! Da ne bo pomote! Živa drevesa so še kako pomembna. Mrtva pa prav nič manj. Zgodi se, da šele takrat zares oživijo. Zaradi njegovih številnih prebivalcev. Tudi zaradi tega je pomembno, da ostanejo v gozdu!

Tabla 4:

In kaj posebnega najdemo tukaj? Drevo z nadvse zanimivimi koreninami!. Z njimi srka hrano in vodo iz tal! Korenine pa drevesom nudijo tudi oporo, z njimi so ena bolj, druga pa manj močno zasidrana v gozdna tla. Tele tukaj so nadvse zanimive! Zdijo se kot lovke. Pa pokukajmo še malo globlje. Trohneče listje se spreminja v rodovitno prst. Torej je pomembno, da listje, ko pade z drevesa, ostane v gozdu? Seveda... iz njega nastane bogata prst, ki daje življenje drevesom, grmovnicam, zeliščem... vsem rastlinam, ki jih najdemo v gozdu.

Tabla 5:

Čas za počitek! Ali ste že zadihani? Lep kos poti je že za nami. In kaj nas čaka tukaj? Drevesa in njihova dolgoživost! Stara so lahko... precej! Dočakajo tudi več stoletij, celo tisočletja. So najstarejši prebivalci našega planeta! V primerjavi z njimi smo vsi zelo, zelo mladi! Pa pogledjmo. No, bolje preštejmo... Letnice, ki so vidne na štoru, nam povedo koliko je staro drevo! Preštejmo jih in ne bomo več v zadregi! Drevesa rastejo počasi in vztrajno. Od dobrih in slabih let je odvisno, koliko se bodo odebelila vsako leto! Zaradi častitljivih let, ki jih dosejajo, bodimo do njih še posebej spoštljivi.

Tabla 6:

Bukev... tole pa zveni znano, kajne! Seveda! Bukev je eno izmed najpogostejših dreves, ki jih srečamo v Stražunu! Hkrati pa tudi v slovenskih gozdovih. Spoznamo jo po nežnem, svetlo sivem 'lubju', po mogočni krošnji in nežnih zelenih listih, ki so zgodaj spomladi fini tudi v solati! Njen plod je žir. Obožujejo ga glodalci: gozdne miši, polhi, veverice in podleski. Jeseni ga pridno nabirajo. Z njegovo pomočjo lažje preživijo dolge in lačne zime. Spoštovali pa so jo že stari Kelti. V njihovem koledarju, ki je imel obliko letnega drevesnega kroga, je bil 22. december njen dan!

Tabla 7:

Psssst! Ali slišite? Ne? Morda smo preglasni. V gozdu je najbolje, da se pogovarjamo tiho, šepetaje. Tukaj smo namreč le obiskovalci. Zakaj bi vznemirjali njegove miru navajene prebivalce? Stopajmo po poti, ne trgajmo cvetlic, zelišč in ne lomimo vej! Nanjo pa ne sodijo kolesa ali celo motorji! Prestrašili in pregnali bi gozdne živali. Nam, ljubiteljem gozda, je vse to že poznano! Zato bomo tudi drugim povedali, da smo v gozdu prijazni do vseh prebivalcev. Občudujmo gobe! Tudi one so še kako pomembne prebivalke gozda. Se spomnite polža, s kakšnim veseljem jih oblizuje? In poberimo smeti, ki so jih v gozdu pustili lumpi iz sosednjega bloka!

Tabla 8:

Naše pohajkovanje po Stražunu je končano. Doma pocukajmo za rokav očeta in mamo, babico ali dedka in jim predstavimo gozdne skrivnosti. Na sprehodu po gozdni poti smo spoznali le nekatere. Druge, še neodkrite, naš čakajo na vsakem koraku. V gozdu ali izven njega. Če bomo znali upočasniti korak, postati, prisluhniti. Si vzeti čas! Se vidimo prihodnjič. Takrat zagotovo srečamo še gozdne škrate!